

de kunne ikke kommunikere med hinanden. Der blev derfor nedsat meget store hold, som skulle udvikle et såkaldt egengyldigt programmeringsprog ADDA. Og store koncerner som IBM og andre ofrede millioner af dollars på at være dem, der kunne knække nødden. Det viste sig så i den sidste ende at blive et lille dansk firma i Lyngby, som fik ordren dengang, men det var en blindgyde. For i mellemtiden havde den teknologiske udvikling afstedkommet tredje generations programmering, Windows-teknologien var allerede på det tidspunkt på vej frem, og derfor var alle disse milliarder, der var investeret, spildte penge. Man havde simpelt hen satset på den forkerte hest. Det var en politisk beslutning. Det var embedsmænd, der havde truffet den afgørelse. Derfor er det vigtigt, at vi lærer af de historiske fejltagelser, der er blevet begået, og at vi ikke tror, at den viden, vi besidder netop i dette sekund, er optimal.

Jeg er også nødt til at nævne i forbindelse med mange af de bemærkninger, der har været i dag, og som der i øjeblikket skrives meget om i aviserne, nemlig at når man i folkeskolen skal bruge nogle flere penge på at få købt nogle pc'er, altså disse personlige computere, kan man nemt komme til at fejlinvestere ganske mange penge.

Folkeskolen har tidligere været stedet, hvor der er fejlinvesteret flest penge. Det har været af protektionistiske grunde, fordi det skulle være nogle danske edb-programmer, det skulle være nogle danskproducerede maskiner osv., og resultatet var, at man fik noget udstyr, som var forældet, og som ikke kunne bruges og ikke kunne kommunikere med noget som helst andet.

Jeg tror, at store investeringer i pc'er i folkeskolen her i 1996 vil være en fejlinvestering, for vi kan allerede nu se, at pc-området er ved at klinge ud. Det, der bliver det nye, bliver ikke pc'er, men nc'er, såkaldte netcomputere, hvor man i stedet for at have en stor maskine stablet op ved hver enkelt elev så blot har en opkobling til et netværk. Det behøver ikke at være Internettet, men det kan være andre netværk. Dermed vil man være i stand til at servicere folkeskolen meget hurtigere med nye programmer, og man vil ikke nær så hurtigt rende ind i, at det udstyr, man har investeret i, er forældet.

Det, Folketinget derfor skal bruge sine kræfter på, er udelukkende at lægge nogle lovgivningsmæssige rammer og sørge for, at industrien og menneskene, borgerne i dette samfund,

frit kan udfolde sig inden for dette her område, og at vi kan få fuld glæde af alle de mange fordele, den teknologiske udvikling har ført med sig.

Jeg tænker i den forbindelse på, at hver gang der bliver oprettet en virksomhed inden for IT-området, ja, så kan vi glæde os over, at det er en virksomhed, som hverken har rygende skorstenene eller ubehagelige spildevandsudløb. Det er en virksomhed, som er meget lempelig over for miljøet. Det er en virksomhed, hvor handicappede også har muligheder for at få beskæftigelse. Det er en virksomhed, som vi med vores højtuddannede befolkning er i stand til at frembringe produkter med et højt teknologisk og et højt knowhowindhold med, og dermed er vi også i stand til at sælge vores produkter til en høj pris. Vi skal ikke konkurrere med hverken Fjernøsten eller Østeuropa, for den konkurrence har vi allerede tabt, al den stund at de har overtaget discountmarkedet. Det, vi skal gøre, er, at vi skal levere de skræddersyede løsninger dér, hvor vi kan have et højt indhold af arbejdstimer, et højt indhold af knowhow.

Noget andet er med hensyn til de handicappede. Lige præcis på det område er jeg meget glad for de bemærkninger, ministeren kom med, for det er noget, der har ligget Fremskridtspartiet på sinde i flere år. Vi har for flere år siden foreslået, at der skulle afsættes flere ressourcer til køb af de dengang kostbare mobiltelefoner. Det var svært for handicappede at få råd til at købe en mobiltelefon. I mellemtiden har det jo været sådan, at det har været billigere at købe mobiltelefoner end at købe bolcher, så derfor er det ikke et problem længere. Men stadig væk er det sådan, at den teknologiske udvikling tilbyder en masse redskaber til afhjælpning af de handicappedes hverdag, og det giver også mulighed for, at handicappede, der måske er bevægelseshæmmede, kan betjene sig ved hjælp af computere og netopkoblinger og faktisk udføre et ganske almindeligt stykke arbejde fra deres hjem.

Det, vi skal lære, er, at de største innovationer er sket, når underholdning og leg har været med til at bryde grænserne. Det er jo børns brug af computere og computerspil osv., som har været det, der har trukket denne her udvikling i gang. Det er jo ikke ude i private virksomheder, hvor man tager disse store syvmileskridt. Det er, når det er det store konsummarked, det er, når det er Bilka og Føtex og SuperBrugsen, der pludse-